Den Europæiske Unions
Tidende

DA
L-udgaven

2026/1912

4.8.2026

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2026/1912

af 30. juli 2026

om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf ([1]), særlig artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 3, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 4. marts 2022 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ([2]) om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse.

(2) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF fandt den midlertidige beskyttelse først anvendelse i en indledende periode på ét år indtil den 4. marts 2023 og blev derefter automatisk forlænget med yderligere ét år indtil den 4. marts 2024.

(3) Den 19. oktober 2023 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 ([3]), som forlængede den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 indtil den 4. marts 2025. Den 25. juni 2024 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 ([4]), som forlængede den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og forlænget ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 indtil den 4. marts 2026. Den 15. juli 2025 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1460 ([5]), som forlængede den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og forlænget ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 og (EU) 2024/1836 indtil den 4. marts 2027.

(4) I forbindelse med aktiveringen af midlertidig beskyttelse i henhold til direktiv 2001/55/EF nåede medlemsstaterne i en erklæring den 4. marts 2022 enstemmigt til enighed om ikke at anvende nævnte direktivs artikel 11 i forbindelse med personer, der nyder midlertidig beskyttelse i en given medlemsstat i overensstemmelse med gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, og som bevæger sig til en anden medlemsstat uden tilladelse, medmindre medlemsstaterne bilateralt aftaler andet.

([1]) EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj.
([2]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).
([3]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 af 19. oktober 2023 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).
([4]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 af 25. juni 2024 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).
([5]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1460 af 15. juli 2025 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj).

(5) Eftersom en person kun kan nyde de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, i én medlemsstat ad gangen, bør medlemsstaterne – for at sikre, at dette princip er overholdt, og for at undgå flere registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse – afslå ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF, når det er tydeligt, at den pågældende person allerede har fået opholdstilladelse på dette grundlag i en anden medlemsstat. Dette ville være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-753/23 ([6]), navnlig præmis 30 heri.

(6) I denne overordnede sammenhæng bør intet fortolkes således, at det indebærer en forpligtelse for en medlemsstat til at udstede en opholdstilladelse med henblik på midlertidig beskyttelse til en person, der har fået opholdstilladelse med henblik på midlertidig beskyttelse i en anden medlemsstat.

(7) For at sikre et ajourført situationsbillede til operationelle formål og en sammenhængende forvaltning af og tilsyn med udstedelsen af opholdstilladelser bør medlemsstaterne regelmæssigt og rettidigt uploade nøjagtige data på platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, herunder data om inaktive registreringer.

(8) I erkendelse af, at midlertidig beskyttelse ikke foregriber gældende EU-ret om international beskyttelse og anerkendelse af flygtningestatus i henhold til Genèvekonventionen som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 2001/55/EF, mindes der om, at desertering og militærunddragelse i overensstemmelse med internationale standarder ikke i sig selv anses for at være grunde til international beskyttelse.

(9) Der er i øjeblikket næsten 4,4 millioner fordrevne personer fra Ukraine, der nyder midlertidig beskyttelse i Unionen. Det samlede antal registreringer af personer, der nyder midlertidig beskyttelse, har ligget forholdsvist stabilt på ca. 4,3 millioner med en let overordnet opadgående tendens, og kun få har oplyst, at de permanent er vendt hjem til Ukraine. Situationen i Ukraine gør det ikke muligt for de fleste fordrevne personer at vende tilbage til Ukraine under sikre og varige forhold. Den Internationale Organisation for Migration anslår, at der pr. december 2025 er 3 712 000 internt fordrevne i Ukraine, hvoraf 71 % havde været fordrevet i mere end to år og 82 % i mere end ét år. Andelen af internt fordrevne, der havde været fordrevet i mere end to år, var højst blandt internt fordrevne, der boede i den vestlige del af landet. De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge har anslået, at omkring 10,8 millioner mennesker i Ukraine har behov for akut humanitær bistand i 2026.

(10) Desuden kan det ikke udelukkes, at der ankommer yderligere fordrevne i stort omfang på grund af de vanskelige humanitære forhold, den større ustabilitet og den usikre situation i Ukraine som følge af Ruslands angrebskrig, herunder intensiverede gentagne luftangreb på tværs af landet mod civilbefolkningen. Der er fortsat risiko for en eskalering. Samtidig er der stadig risiko for, at de nationale asylsystemer ikke vil kunne fungere effektivt, hvis den midlertidige beskyttelse snart bortfalder, og alle de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, ansøger om international beskyttelse på én gang.

(11) Eftersom det store antal fordrevne personer i Unionen, der nyder midlertidig beskyttelse, sandsynligvis ikke vil falde, så længe krigen i Ukraine fortsætter, er det nødvendigt at forlænge den midlertidige beskyttelse for at afhjælpe situationen for personer, der i øjeblikket nyder midlertidig beskyttelse i Unionen, eller som vil have behov for en sådan beskyttelse pr. 5. marts 2027, da den giver øjeblikkelig beskyttelse og adgang til et harmoniseret sæt rettigheder, samtidig med at formaliteterne reduceres til et minimum i en situation med massetilstrømning til Unionen. En forlængelse af den midlertidige beskyttelse vil også bidrage til at sikre, at medlemsstaternes asylsystemer ikke overbelastes af en betydelig stigning i antallet af ansøgninger om international beskyttelse, der kan indgives af personer, som nyder midlertidig beskyttelse indtil den 4. marts 2027, hvis den midlertidige beskyttelse bortfalder på dette tidspunkt, eller personer, der flygter fra krigen i Ukraine, og som ankommer til Unionen efter denne dato og før den 4. marts 2028.

([6]) Domstolens dom af 27. februar 2025, *A. N.* mod *Ministerstvo vnitra*, C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

(12) Eftersom der fortsat er grund til at yde midlertidig beskyttelse, bør den midlertidige beskyttelse for de kategorier af fordrevne personer, der er omhandlet i gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, derfor forlænges indtil den 4. marts 2028.

(13) Uanset behovet for at forlænge den midlertidige beskyttelse med en yderligere midlertidig periode på ét år er det vigtigt, at der i en fælles EU-tilgang tages hensyn til Ukraines skiftende forsvarsbehov.

(14) I dets nylige konklusioner har Det Europæiske Råd på ny bekræftet sin fortsatte faste og urokkelige støtte til Ukraines uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser samt Unionens tilsagn om at fortsætte med at yde omfattende politisk, finansiel, økonomisk, humanitær, militær og diplomatisk støtte til Ukraine og dets folk. Det Europæiske Råd støttede en omfattende, retfærdig og varig fred baseret på principperne i FN-pagten og folkeretten og understøttet af solide og troværdige sikkerhedsgarantier til fordel for Ukraine. Det er afgørende at sikre, at Ukraine har de budgetmæssige og militære midler til fortsat at udøve sin naturlige ret til selvforsvar og imødegå og afværge Ruslands aggression.

(15) I henhold til direktiv 2001/55/EF er midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer en usædvanlig procedure, som finder anvendelse på de specifikke kategorier af personer, som Rådet henviser til, jf. dog nævnte direktivs artikel 7. De specifikke kategorier af personer er fastlagt på grundlag af objektive kriterier under fuld overholdelse af de forpligtelser, der følger af folkeretten, EU-retten og de grundlæggende rettigheder. Kriterierne anvendes i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 15, hvor det er relevant. Ved fastlæggelsen af de specifikke kategorier af personer, der er omfattet af midlertidig beskyttelse, tager Rådet bl.a. hensyn til situationen med massetilstrømning af fordrevne personer, herunder situationen i disse personers hjemland.

(16) Ukraines skiftende militære behov med hensyn til at forsvare sig mod Ruslands angrebskrig og navnlig de værnepligtsforpligtelser, som Ukraine med fuld ret har fastlagt i sin retsorden, kræver Unionens fulde støtte. Unionen og medlemsstaterne bør derfor tage fuldt hensyn til disse behov samtidig med at yde fuld støtte til fordrevne personer fra Ukraine i form af midlertidig beskyttelse. Det er derfor afgørende, at Unionen, uden at det går ud over fordrevne personer, fortsætter med at anvende midlertidig beskyttelse på en måde, der ikke indvirker negativt på Ukraines overordnede evne til bedst muligt at forsvare sig mod Ruslands angrebskrig og til frit at fastlægge organiseringen af sine forsvarsstyrker.

(17) Med henblik herpå og uden at det berører EU-retten og de grundlæggende rettigheder, bør midlertidig beskyttelse kun ydes til enkeltpersoner, som over for medlemsstaternes nationale myndigheder kan dokumentere, at de, hvor det er relevant, opfylder deres militære forpligtelser. I betragtning af behovet for at tage hensyn til de aktuelle forsvarsbehov, som Ukraine har fastsat, og uden at det berører situationen for personer, der allerede nyder midlertidig beskyttelse i en given medlemsstat før eller på datoen for denne afgørelses ikrafttræden, og som fortsat bevarer en sådan status i den pågældende medlemsstat efter denne dato, bør kravet om, at enkeltpersoner dokumenterer, at de opfylder deres militære forpligtelser, finde anvendelse fra denne afgørelses ikrafttræden, som bør indtræffe dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(18) Personers ret til at nyde midlertidig beskyttelse indtræffer øjeblikkeligt, når Rådet har fastslået, at der er tale om en massetilstrømning af fordrevne personer. Mens medlemsstaterne med henblik på korrekt forvaltning og på registrering af de berørte personer kan kræve, at der overholdes visse formaliteter, såsom udfyldning af en registreringsformular og fremlæggelse af dokumentation, som fastsat i gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, er et af formålene med midlertidig beskyttelse at sikre en hurtig og let anvendelig procedure ved at reducere formaliteterne til et minimum. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaternes myndigheder hurtigt kan kontrollere, at de pågældende enkeltpersoner fik tilladelse til at forlade Ukraines område på lovlig vis, og navnlig at de opfylder deres militære forpligtelser. I denne forbindelse vil enten lovlig passage af grænsen ved udrejse fra Ukraines område eller et udrejsestempel i passet udgøre dokumentation for en sådan tilladelse. I tilfælde, hvor en sådan lovlig udrejse ikke kan bekræftes, bør den berørte enkeltperson for at kunne nyde midlertidig beskyttelse være forpligtet til over for medlemsstaternes myndigheder at fremlægge et let verificerbart officielt dokument i papirform eller elektronisk form, f.eks. i applikationen Reserv+, der bekræfter den berørte enkeltpersons fritagelse fra eller opfyldelse af militære forpligtelser. Bevisbyrden bør påhvile den person, der anmoder om midlertidig beskyttelse.

(19) Med henblik på en koordineret tilgang vil Kommissionen ajourføre de operationelle retningslinjer, der er fastsat i dens meddelelse af 21. marts 2021 med titlen »Operationelle retningslinjer for gennemførelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse« for de forskellige aspekter i forbindelse med gennemførelsen af nærværende afgørelse.

(20) Det er muligt, at ukrainske statsborgere, der ikke er omfattet af værnepligt, har militære forpligtelser, uanset alder eller køn, som følge af, de har ladet sig hverve eller på anden måde har ansvar i forbindelse med militære aktiviteter.

(21) Den 16. september 2025 vedtog Rådet sin henstilling ([7]) om en koordineret tilgang til overgangen væk fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine. Denne forlængelse berører ikke den fortsatte gennemførelse af de i nævnte henstilling fastsatte foranstaltninger, som fortsat er en prioritet. I den forbindelse bør medlemsstaterne på en koordineret måde fremskynde overgangen for personer med midlertidig beskyttelse til anden retlig status samt frivillig tilbagevenden og reintegration, når situationen tillader det.

(22) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(23) Rådet bekræfter på ny sit tilsagn om at yde støtte til Ukraine og dets folk, så længe det er nødvendigt, og gentager sin støtte til en omfattende, retfærdig og varig fred baseret på principperne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten, og i tilfælde af en holdbar våbenhvile er Rådet rede til at handle i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/55/EF.

(24) Irland er bundet af direktiv 2001/55/EF og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

(25) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne gennemførelsesafgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den midlertidige beskyttelse af personer, der er blevet fordrevet fra Ukraine, som omhandlet i artikel 2 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 som forlænget ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409, (EU) 2024/1836 og (EU) 2025/1460, forlænges med yderligere ét år indtil den 4. marts 2028.

Artikel 2

Uden at det berører EU-retten og de grundlæggende rettigheder, ydes den midlertidige beskyttelse, der er omhandlet i artikel 2 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og forlænget, hvor det er relevant, ved artikel 1 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1460 eller ved nærværende afgørelses artikel 1, kun til personer, der har opfyldt deres militære forpligtelser i Ukraine, mod forelæggelse af dokumentation herfor, hvor det er relevant.

Denne artikel finder ikke anvendelse på personer, der nyder midlertidig beskyttelse i en given medlemsstat før eller på den 30. juli 2026 og uafbrudt har bevaret denne status i den pågældende medlemsstat efter denne dato.

([7]) Rådets henstilling af 16. september 2025 om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine (EUT C, C/2025/5129, 23.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj).

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 5. marts 2027, bortset fra artikel 2, som finder anvendelse fra den 31. juli 2026.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2026.

På Rådets vegne

T. BYRNE

Formand